

Se pieni ero

Nytpä kummia kuuluu. Väittävät, että kokoomuksessa ja demareissa olisi jotain eroa. Kohta kai aletaan sanoa että keskustakin eroaa jollakin tavalla molemmista edellisistä ja päinvastoin.

Kuitenkin joka toinen päivä julkaistaan galluppeja, joissa nämä kolme puoluetta vuoron perään valitaan Suomen suosituimmaksi. Olipa järjestys mikä tahansa, erot ovat korkeintaan prosenttien kymmenyksiä, jotka mahtuvat hyvin virhemarginaaliin.

Jos nyt kuitenkin on pakko uskoa, että puolueissa todella on jotain eroa, täytyy tietysti pohtia, mitä se voisi olla. Ulkopolitiikkaan se ei ainakaan voi liittyä, koska siitä Suomessa ovat kaikki olleet aina samaa mieltä. Sama koskee puolustuspolitiikkaa: kukaan ei halua liittyä Natoon, vaan kaikki haluavat meille ihan omat sotakalut.

Ei ero voi ilmetä myöskään aluepolitiikassa, koska jokaisen puolueen puheenjohtaja ja pääministeriehdokas on asettunut ehdolle Helsinkiin.

Talouseliteistä lienee yhtä mahdoton löytää erilaisia näkemyksiä. Eihän niitä puolueissa edes tarvita, koska noita ikäviä asioita hoitavat puolestamme markkinavoimat, Brysselin komissaarit ja eläkeläinen Sirkka Härmäläinen.

Sosiaalipolitiikassakin kaikki ovat liikuttavan yhtä mieltä siitä, että leikata täytyy sieltä mistä leikata voi. Valinnanvaraa voi olla korkeintaan siinä, leikataanko ensin ylhäältä ja sitten alhaalta vaiko ensin alhaalta ja sitten vasta ylhäältä.

Sisäpolitiikasta voi ehkä hyvällä tahdolla löytää sellaisen pienen eroavaisuuden, että kolmesta puoluejohtajasta oikeastaan vain Paavo Lipponen harrastaa sisäurheilua, eli vesipalloa. Sen sijaan Sauli Niinistö pyörii ja Esko Aho hiihtää, molemmat ulkona. Kovin pätevältä erolta tämäkään ei silti tunnu, koska ainakin kesäaikana myös vesipalloa voi harrastaa ulkona ja hiihtoa sisätiloissa putkessa.

Kun kaikki politiikan osa-alueet on näin käyty läpi löytämättä eroa puolueiden välillä, on pakko ryhtyä henkilöimään politiikkaa, niin asiatonta ja inhottavaa kuin se onkin.

Ja lopultakin: ehkä ne pienet erot löytyvät juuri henkilöistä. Kun tarkkaan katsoo, voi nimittäin havaita, että puoluejohtajat eivät olekaan ihan samannäköisiä! Paavo Lipposella on selvästi isompi suu kuin Sauli Niinistöllä, jolla taas on kiharampi tukka kuin kummallakaan muulla. Esko Aholla taas on nökömmät hampaat kuin Lipposella, mutta sen sijaan Lipposen nenä vaikuttaa leveämmältä kuin Niinistön. Jos vielä otetaan huomioon, että Lipponen lienee Ahoa ja Niinistöä pitempi ja Niinistö koko porukan laihin, erovalikoima alkaakin olla jo sangen edustava.

Näin ollen olemme jälleen kerran onnistuneet todistamaan, että niin hullunkurisilta kuin tieteen saavutukset saattavat joskus kuulostaa, ne silti yleensä pitävät loppujen lopuksi paikkansa. Tässä tapauksessa siis siten, että Sdp todella eroaa kokoomuksesta, joka puolestaan eroaa keskustasta, mutta silti keskusta ei ole samanlainen kuin Sdp.

M.o.t.

